

ПРЕДИСЛОВІЕ.

—

ВЪ СНА ДРУГА КНИЖКА, НАЗЫВАЕМА ДУШЕСЛОВІЕ ЗА УЧЕНІЕ НА ДѢЦАТА, ВОСПОМЕНА СПИСАТЕЛЪО ЧЕ НАМЪРЕНІЕТО МЪ БЕШЕ ДА ОБАВИ ПСИХ И ДА ИЗОБРАЗИ ПРОСТАТА ИСТИНА, ЧЕ ДѢТЕТО ИМА ДУША ОТЪ ТѢЛОТО МЪ РАЗЛИЧНА, КОАТО Е БЕЗСМЕРТНА, И ЧЕ ДА СЪЩЕСТВУВА ВСЕГДА. И ВЪ ТАА КНИЖКА КОАТО Е СЛѢДОВАНИЕ НА ОНАА, СТАРАЕСЕ ДА ОТВѢСТИ НА ДѢТЕТО, КОЕТО ПЫТА: ГДѢ ЧЕ ИДЕ ДУШАТА МЪ, КОГАТО УМРЕ ТѢЛОТО МЪ, И КОЙ ЧЕ СА ГРЪЖА ЗА НЕА?

А ТОА ОТВѢТЪ НАСТАВЛАВА ВО ИСПЫТАНИЕ НА НѢКОИ ИСТИНЪ КОИТО ПРОИСХОЖДАТЪ ОТЪ ИСТИНАТА НА ПЕРВАТА КНИЖКА И МНОГЪ ЧЕВРЪСТЪ СА СОДЕРЖАВАТЪ СЪ ТАА.

И ДѢТЕ ПРОЧЕЕ КНИЖКИ СОДЕРЖАВАТЪ ПОБЧЕНІЕ ЗА ТАА СЛѢДОВАТЕЛНЪ ПРЕДМЕТЪ, ЗАЩОТО СИРѢЧЬ: ДУШАТА Е НЕВЕЩЕСТВЕННА И БЕЗСМЕРТНА:

СЪЩЕСТВУВА ЕДИНЪ БОГЪ, КОЙТО НЕМА ТѢЛО, НО ДУХЪ Е ПРЕМЪДРЫЙ, ПОСЕКАДЕ Е ПРИСЪЩЕСТВУЮЩІЙ, ВСЕСИЛНЪЙ, ВѢЧНЪЙ, ТВОРЕЦЪ, И УПРАВИТЕЛЬ НА СИЧКИТЕ БЫТІА, ПРЕБЛАГІЙ, ПРЕСВАТЪЙ. ПРИКЛЮЧАВАТЪ ІОЩЕ ТАА КНИЖКИ ИСТИНАТА, ЧЕ ТОЙ БОГЪ ОТКРИ НАМЪ ВОЛАТА СИ: